

Jasmina Jalonen

Käpysirkus

Käpysirkus

Jasmina Jalonen

© 2023, Jasmina Jalonen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-33-0498-7

Mäntymetsässä oli tavallinen kesäpäivä. Iitu Käpy ystävineen nautti kauniista ilmasta. Hän, Piku, Milli ja Lilli olivat käyneet metsälammella uimassa. Sitten he olivat jääneet ihastelemaan värikkäitä kukkia, joita kasvoi polun varressa. Kukkien joukossa kasvoi myös mustikoita. Iitu päätti kiivetä varpuun ja hakea muutaman marjan.

”Heitä meillekin!” huusi Milli. Iitu poimi mustikan ja sanoi: ”Ota koppi!”

Mustikka lensi kohti Milliä. Tämä yritti saada marjaa kiinni, mutta epäonnistui. Mustikka osui Lilliä kasvoihin. Hän muuttui aivan sinipunaiseksi ja muut nauroivat hänelle. Mutta ei Lilli siitä suuttunut, eiväthän ystävät olleet pahantahtoisia.

Varvun oksalta Iitu näki kauas. Hän tähyili pienten mäntyjen väliin ja huomasi jotakin epätavallista. ”Tuolta saapuu väkeä!” hän huudahti.

”Millaista väkeä?” kysyi Piku.

litu ei tiennyt, mutta sanoi, että heidän pitäisi ottaa asiasta selvää.

Heitä lähestyi jonkinlainen kulkue. Musiikki kuului entistä selvemmin. Joukon ensimmäisenä kulki pillinsoittaja ja häntä seurasi suurikokoinen rumpali. Hiirten vetämissä vaunuissa matkusti hassun näköisiä käpyjä.

”Nuo taitavat olla pellejä”, sanoi litu ystävilleen.

”Keitä te olette?” Milli kysyi tulijoilta.

”Mistä te tulette?” Lilli ihmetteli. Vaunuista nousi käpy, jolla oli hieno hattu. Se kimalteli auringossa ja vaihtoi värejä.

”Hyvää päivää”, sanoi hattupäinen käpy ja kumarsi syvään. ”Me olemme Käpysirkus. Minun nimeni on Käpy Käppänä. Olen tämän sirkuksen tirehtööri.”

Jostain ilmestyi leppäkerttu. Se lenteli hetken ja laskeutui isokokaisen kävyn päälle. Tämä oli kerta kaikkiaan kummallinen joukko.

Isokokoinen rumpalikäpy sanoi: ”Kiertelemme umpari metsia. Mina olen Jattikapu.”

litu ja ystävät katsoivat toisiaan ihmeissään. Milliä vähän naurattikin. Mitä tuo jättiläinen tarkoitti?

Tirehtööri selitti: ”Hän on Jättikäpy. Hän on kotoisin kaukaa etelästä, jossa kaikki on suurempaa kuin täällä. Hän puhuu hieman hassulla tavalla. Hän tahtoo sanoa, että me kiertelemme ympäri metsiä. Niin me teemmekin. Olemme käyneet monenlaisissa metsissä. Kaikkialla olemme olleet hyvin suosittuja. Tänä iltana me esiinnyimme täällä!”

Lilli ja Milli innostuivat. He halusivat nähdä sirkustemppuja. Piku tahtoi tietää, millaisen esityksen sirkuslaiset järjestäisivät. Mutta tirehtööri Käppänä kieltäytyi paljastamasta. Esitys olisi yllätys.

”Sittenpä hän näette mitä osaamme. Lämpimästi tervetuloa teille kaikille.”

Illan tullen litu, Piku, Milli ja Lilli lähtivät kukkulalle, jonne sirkusteltta oli pystytetty. Teltta oli raidallinen ja lyhdyt koristivat sitä.

Sisään virtasi väkeä. Milli maksoi pääsymaksun ja osti vielä hattaraakin. Ystävykset istuutuivat katsomoon. Teltta oli melkein täynnä, mutta Piku huomasi vielä yhden vapaan paikan eturivissä.

”Tähän minä asetun. Tästä näkee taatusti kaiken”, hän sanoi itsekseen.

Sitten esitys alkoi. Tirehtööri Käppänä toivotti kaikki tervetulleiksi. Sen jälkeen pellet astuivat areenalle musiikin soidessa. Ensin pellet tekivät kuperkeikkoja ja kaatuilivat hassusti. Kohta yksi heistä kapusi hiiren selkään. Sitten hän ratsasti ympäri areenaa ja teki samalla temppuja.

”Tuollainen vaatii varmasti paljon harjoittelua”, sanoi litu.

Pellet ryhtyivät heittelemään toisiaan mustikoilla. Yleisöllä oli hauskaa. Lilli nauroi ja sanoi Millille: ”Nuo pellet ovat aivan kuin sinä tänään aiemmin. Saman värisiä!”

”Minäkin voisin ryhtyä pelleksi”, sanoi Milli.

”Sinulla tosiaan on kokemusta marjoista”, litu nauroi ja lisäsi: ”Hei, tuolla on se Jättikäpy!”

Jättikäpy oli suuri ja vahva. Hän jaksoi nostaa ilmaan melkein mitä vain. Pellet lopettivat temppuilunsa. Jättikäpy nosti heidät kaikki ilmaan yhtä aikaa. Pellet kapusivat Jättikävyn päälle muodostaakseen tornin. Siitä tuli kamalan korkea. Milli ihmetteli, kuinka he pystyivät moiseen.

Eivätkä pellet väsyneet tai edes hengästyneet. Kiipeilyn jälkeen he jakoivat tehdä kuperkeikkoja ja kärrynpyöriä. Katsojat hurrasivat villisti.

Sitten eräs pelle soitti rumpua. Mitä nyt tapahtuu, yleisössä kummasteltiin.

Tirehtööri Käppänä astui esiin ja sanoi: ”Nyt seuraa yllätysnumero. Tarvitsemme avustajan yleisön joukosta.”

Piku viittasi innokkaasti. Hän voisi kokea jotakin hauskaa. Tirehtööri ei kuitenkaan valinnut häntä. Sen sijaan kaksi kastanjaa pääsi areenalle. Jättikäpy nosti heidät ilmaan ensin yksitellen ja sitten kummankin yhtä aikaa.

”Juhuu! Jihaa!” kastanjat huusivat innoissaan.

Tirehtööri aikoi itsekin esitellä taitojaan. Hän kertoi näyttävänsä taikatemppeja. Taas tarvittiin avustajaa yleisön joukosta, mutta taaskaan Piku ei ennättänyt viitata ensin. Eräs männynkäpy hänen vierestään pääsi pitelemään tirehtöörin värikästä hattua.

Mäntymetsään saapuu sirkus! Iitu Käpy
ystävineen menee katsomaan esitystä ja ihastuu
taitaviin sirkustaiteilijoihin. Mutta kuinka käy
Piku Kävyn, kun tämä alkaa harjoitella
sirkustemppeja itse?

